

ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Συκοφαντία – Βλασφημία, «εν τω άρχοντι των δαιμονίων εκβάλλει τα δαιμόνια» (Ματθ. θ΄ 34), «(Οι Φαρισαίοι όμως έλεγαν) με τη δύναμη του άρχοντα των δαιμονίων διώχνει τα δαιμόνια».

Με την θεραπεία των δύο τυφλών και του κωφού δαιμονισμένου οι όχλοι «εθαύμασαν λέγοντες ότι ουδέποτε εφάνη ούτως εν τω Ισραήλ». Η άμεση όμως αντίδραση των Φαρισαίων στις θεραπείες και στη γνώμη του λαού δεν ήταν να αρνηθούν τα θαύματα, αλλά να τα διαστρέψουν και να τα αποδώσουν στην ενέργεια των δαιμονίων, λέγοντες: «εν τω άρχοντι των δαιμονίων εκβάλλει τα δαιμόνια». Πρόκειται για μια βαρυτάτη μορφή συκοφαντίας που καταλήγει σε βλασφημία του Αγίου Πνεύματος. Η ερμηνεία που έδωσαν οι Φαρισαίοι για τα θαύματα έδειξε την ψυχική τους ασθένεια. Απεκάλυψε την ύπαρξη στην καρδιά τους του πονηρού πνεύματος.

Συκοφαντία εναντίον του Χριστού

Στα άγια ευαγγέλια επανειλημμένα φαίνεται η αντίδραση των Φαρισαίων στο έργο του Χριστού και ότι πολλές φορές ερμήνευσαν έτσι τις θεραπείες. Δεν τολμούσαν να τις αρνηθούν, αλλά τις παρερμήνευαν επιδιώκοντας να αποπροσανατολίσουν τον λαό, να στρέψουν την προσοχή του από τον Χριστό.

Ο Ιερός Χρυσόστομος παρατηρεί: «Ου τε γένοιτο αν ανοητότερον;» δηλ. μπορούσε να υπάρχει πιο ανόητη σκέψη από αυτήν; Διότι ο Κύριος δεν έβγαζε μόνον δαιμόνια, αλλά και θεράπευε τους λεπρούς, ήγειρε τους νεκρούς, ηρεμούσε την θάλασσα, συγχωρούσε αμαρτήματα, εκήρυττε την βασιλεία του Θεού, οδηγούσε στον Πατέρα Του τους ανθρώπους. Ακόμη αγαπούσε και ευεργετούσε τους ανθρώπους, πράγμα που δεν έκανε, ούτε μπορεί να κάνει ο διάβολος. Αυτός διαιρεί, μισεί, ταράσσει τους ανθρώπους. Έπειτα βλέπουμε σε άλλες περιπτώσεις τον διάβολο στην συνάντηση με τον Χριστό να φρίττη: «τι ημίν και σοι, Ιησού υιέ του Θεού; ήλθες ώδε προ καιρού βασανίσαι ημάς;» (Ματθ. η΄ 29). Άρα βλέπουμε πως οι Φαρισαίοι είναι χειρότεροι και από τους δαίμονες. Διότι εκείνοι αναγνωρίζουν την Θεότητά Του, ενώ οι Φαρισαίοι την αρνούνται.

Η διαγωγή των Φαρισαίων συνεχίζεται στους αιώνας. Ο Χριστός βλασφημείται συνεχώς. Με αυτό δεν εννοούμε μόνον τους υβριστικούς λόγους που μπορεί κανείς να εκστομίσει εναντίον του Χριστού, αλλά και την άρνηση της Θεότητός Του. Υπάρχουν μερικοί που πιστεύουν ότι ο Χριστός ήταν ένας σοφός άνθρωπος, που δίδαξε τους ανθρώπους και τους έμαθε να συμπεριφέρονται σωστά και κοινωνικά. Μιλούν για μια εξυπνάδα του Χριστού, ή για μεθόδους που είχε κατορθώσει να ανακαλύψει και με αυτές προσέφερε το καλό στους ανθρώπους. Η άρνηση όμως της Θεότητας του Χριστού και η υποτίμησή Του στην

τάξη των κτιστών, είναι η μεγαλύτερη συκοφαντία, η μεγαλύτερη βλασφημία εναντίον Του και εναντίον του Αγίου Πνεύματος. Ο Χριστός θαυματουργούσε ως Θεάνθρωπος. Και όταν δεν πιστεύουμε στην Θεανδρικότητα του Χριστού τότε παύουμε να είμαστε Χριστιανοί, πολίται της Βασιλείας του Θεού και γινόμαστε οπαδοί μιας επίγειας συναισθηματικής Θρησκείας, που ικανοποιεί τις ψυχολογικές μας ανάγκες.

Συκοφαντία εναντίον της Εκκλησίας

Εφ΄ όσον πάντοτε συκοφαντείται ο Χριστός είναι επόμενο να συκοφαντείται και να βλασφημείται πάντα και η Εκκλησία. Πρέπει να υπογραμμισθεί ότι εφ΄ όσον η Εκκλησία είναι Σώμα Χριστού, μέσα στην οποία υπάρχει το Άγιον Πνεύμα, που την ζωοποιεί, ό,τι λέγεται εναντίον της καταλήγει σε βλασφημία εναντίον του Αγίου Πνεύματος, η οποία «ουκ αφεθήσεται τοις ανθρώποις» (Ματθ. ιβ΄ 31).

...Συνέπειες της συκοφαντίας

Οι συνέπειες της αρνήσεως της Θεότητας του Χριστού και της αγιότητας της Εκκλησίας είναι φοβερές. Η μία είναι ότι αρνούμαστε την Χάρη του Χριστού. Η συνεχής δε άρνηση της Χάριτος μας πωρώνει, μας νεκρώνει με αιώνιες συνέπειες. Αποκτούμε εθισμό στην άρνηση και αυτό συνιστά τον πνευματικό θάνατο. Η άλλη είναι ότι δημιουργείται μια εσωτερική διαστροφή. Ο άνθρωπος βλέπει παντού δαιμονισμένους. Θεωρεί ότι οι άλλοι είναι η κόλασή του. Ενώ η Ορθοδοξία διδάσκει ότι εμείς είμαστε κόλαση των άλλων και μπορούμε να γίνουμε ο Παράδεισός τους.

Να διώξουμε την πονηρία. Να γίνουμε απλοί. Η απλότητα που είναι συνδεδεμένη με την ταπείνωση θα μας λυτρώσει από την βάσανο της συκοφαντίας και βλασφημίας.

«Όσοι Πιστοί», Εκδόσεις Ι.Μ. Γενεθλίου της Θεοτόκου (Λιβαδειά).

8-8, 11-8, (Κυριακή μετά την έορτήν της Μεταμορφώσεως).ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ,ΑΝΤΙΦΩΝΑ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ , Αντίφωνον Α΄, ό α΄ χορός, Στίχ. α΄.

Μέγας Κύριος και αίνετός σφόδρα έν πόλει του Θεού ήμών.

Ταίς πρεσβείαις τής Θεοτόκου, Σώτερ σώνσον ήμάς.

ό β΄ χορός, Στίχ. β΄. Έτοιμάζων όρη έν τη ίσχυϊ αυτού. Ταίς πρεσβείαις τής Θεοτόκου...

ό α΄ χορός, Στίχ. γ΄. Ό αναβαλλόμενος φώς ως ήμάτιον. Ταίς πρεσβείαις τής Θεοτόκου...

ό β΄ χορός, Στίχ. δ΄. Τά όρη άγαλλιάσονται άπό προσώπου Κυρίου. Ταίς πρεσβείαις τής Θεοτόκου...

ό α΄ χορός, Δόξα Πατρί... Καί νύν... Ταίς πρεσβείαις τής Θεοτόκου...

Αντίφωνον Β΄, ό β΄ χορός, Στίχ. α΄.

Οί θεμέλιοι αυτού έν τοίς όρεσι τοίς άγίοις. Σώνσον ήμάς Υιέ Θεού, ό έν τώ όρει τώ Θαβώρ μεταμορφωθείς, ψάλλοντάς σοι Άλληλούϊα.

ό α΄ χορός, Στίχ. β΄. Άγαπή Κύριος τας πύλας Σιών, ύπερ πάντα τά σκηνώματα, Ίακώβ. Σώνσον ήμάς Υιέ Θεού, ό έν τώ όρει τώ Θαβώρ μεταμορφωθείς...

ό β΄ χορός, Στίχ. γ΄. Δεδοξασμένα έλαλήθη περι σου, ή πόλις του Θεού. Σώνσον ήμάς Υιέ

Θεού, ό έν τώ όρει τώ Θαβώρ μεταμορφωθείς...

ό α΄ χορός, Στίχ. δ΄. Μήτηρ Σιών, έρεί άνθρωπος. και άνθρωπος έγεννήθη έν αυτή. Σώνσον ήμάς Υιέ Θεού, ό έν τώ όρει τώ Θαβώρ μεταμορφωθείς...

ό β΄ χορός, Δόξα Πατρί... ό α΄ χορός, Καί νύν...ό β΄ χορός, Ό μονογενής Υιός και Λόγος του Θεού...

Αντίφωνον Γ΄, ό α΄ χορός, Στίχ. α΄.

Τά έλέη σου, Κύριε, εις τον αίωνα άσομαι. **Ήχος βαρύς**

Μετεμορφώθης έν τώ όρει Χριστέ ό Θεός, δείξας τοίς Μαθηταίς σου την δόξαν σου, καθώς ήδύναντο, Λάμπσον και ήμίν τοίς άμαρτωλοίς, τώ φώς σου τώ αίδιον, πρεσβείαις τής Θεοτόκου, φωτοδότα δόξα σοι.

ό β΄ χορός, Στίχ. β΄. Έξομολογήσονται οι ούρανοι τά θαυμάσιά σου, Κύριε. Μετεμορφώθης έν τώ όρει Χριστέ ό Θεός...

ό α΄ χορός Στίχ. γ΄. Μακάριος ό λαός ό γινώσκων άλαλαγμόν. Μετεμορφώθης έν τώ όρει Χριστέ ό Θεός...

ό β΄ χορός, Στίχ. δ΄. Κύριε έν τώ φωτι του προσώπου σου πορεύσονται, και έν τώ όνόματί σου άγαλλιάσονται όλην την ήμέραν. Μετεμορφώθης έν τώ όρει Χριστέ ό Θεός...

Μικρά Είσοδος.ΕίσοδικόνΉχος β΄ Δεύτε προσκυνήσωμεν και προσπέσωμεν Χριστώ, σώνσον ήμάς Υιέ Θεού ό άναστάς έκ νεκρών...ψάλλοντάς σοι, Άλληλούϊα.

Ήχος πλ. β΄. Αγγελικαί Δυνάμεις επί τώ μνήμά σου, και οι φυλάσσοντες, άπενεκρώθησαν· και ίστατο Μαρία έν τώ τάφω, ζητούσα τώ άκραντόν σου σώμα. Έσκύλευσας τον Άϊδην, μη πειρασθείς ύπ΄ αυτού· ύπήνησας τή Παρθένω, δωρούμενος την ζωήν. Ό άναστάς έκ των νεκρών, Κύριε δόξα σοι.

Μετεμορφώθης έν τώ όρει Χριστέ ό Θεός...

ό α΄ χορός, Του Ναού, ό β΄ χορός, Κοντάκιον, Αυτόμελον Ήχος βαρύς

Έπί του όρους μετεμορφώθης, και ως έχώρουν οι Μαθηταί σου την δόξαν σου, Χριστέ ό Θεός έθεάσαντο, ίνα όταν σε ίδωσι σταυρούμενον, τώ μεν πάθος νοήσωσιν εκούσιον, τώ δε κόσμω κηρύξωσιν, ότι συ ύπάρχεις άληθώς, **του Πατρός τώ άπαύγασμα.**

Τρισάγιον ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ΄, (από την Πεντηκοστή), Προκείμενον. Ήχος πλ. β΄

Σώνσον, Κύριε, τον λαόν σου και εύλόγησον την κληρονομίαν σου.

Στίχ. Πρòς σε, Κύριε, κεκράξομαι ό Θεός μου.

Πρòς Ρωμαίους Έπιστολής Παύλου τώ Ανάγνωσμα 15:1-7

Άδελφοί, όφείλομεν ήμείς οι δυνατοί τά άσθενήματα των άδυνάτων βαστάζειν, και μη έαυτοίς άρέσκειν. Έκαστος ήμών τώ πλησίον άρεσκέτω εις τώ άγαθόν πρòς οίκοδομήν· και γάρ ό Χριστός ούχ έαυτώ ήρρεσεν· αλλά καθώς γέγραπται. Οί όνειδισμοί των όνειδιζόντων σε επέπεσαν επ΄ έμέ. Όσα γάρ προεγράφη, εις την ήμετέραν διδασκαλίαν προεγράφη, ίνα δια τής ύπομονής και δια τής παρακλήσεως των γραφών την έλπίδα έχωμεν. Ό δε Θεός τής ύπομονής και τής παρακλήσεως δώη ύμίν τώ αυτό φρονείν έν άλλήλοις κατά Χριστόν Ίησούν, ίνα όμοθυμαδόν έν ένι στόματι δοξάζητε τον Θεόν και Πατέρα του Κυρίου ήμών Ίησού Χριστού. Διò προσλαμβάνεσθε άλλήλους, καθώς και ό Χριστός προσελάβετο ύμάς, εις δόξαν του Θεού.

Θεία Λειτουργία (ο Χορός).* 1. *Εύλογημένη ή βασιλεία του Πατρὸς...* / Ἀμήν. / Κύριε ἐλέησον (12^η13). / Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς. / Σοὶ, Κύριε. / Ἀμήν. στίχος α΄. ...Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς(3). / Κύριε, ἐλέησον (2). / Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς. / Σοὶ, Κύριε. / Ἀμήν. Στίχ. α΄. ...Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν (ἢ ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός, ἢ...), ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα (3). Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. **Ὁ Μονογενῆς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων καὶ καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθεὶς τε Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, εἰς ὧν τῆς Ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς. / Κύριε ἐλέησον (2).** / Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς. / Σοὶ, Κύριε. / Ἀμήν. Στίχ. α΄. ...Ἀπολυτίκιον/(ἐὰν εἶναι ἕνας ἱερεὺς:) ὁ ἀχορός: Δεῦτε προσκυνήσωμεν ...ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ. 25-7, 9-12, Ἦχος δ΄, Ταχὺ προκατάλαβε, Ζωὴν τὴν κηύσασαν, ἐκουφόρησας, ἀγνὴν Θεομήτορα, θεόφρον Ἄννα· διὸ πρὸς λήξιν οὐράνιον, ἐνθα εὐφραϊνομένων, κατοικία ἐν δόξῃ, καίρουσα νῦν μετέστης, τοῖς τιμῶσί σε πόθῳ, πταισμάτων αἰτουμένη, ἰλασμὸν ἀειμακάριστε. ΗΧΟΣ Γ΄. ΘΕΙΑΣ ΠΙΣΤΕΩΣ. Γόνος γέγονας Γάνου καὶ Χώρας, μέγα καύχημα νήσου Καλύμνου, παμμακάριστε Σάββα, πατήρ ἡμῶν· καὶ γὰρ ὁδὸν διελθὼν τῆς ἀσκήσεως, τοῦ ἀκροτάτου τέλους ἐπέτυχες. Διὸ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ/ Κύριε ἐλέησον. / Ἀμήν. Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος ἰσχυρός, Ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.(τρίς). Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. / (νε) Δύναμις. (αρνά) Ἄγιος ὁ Θεὸς - Ἄγιος ἰσχυρός - Ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. / ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ/ Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. / Καὶ τῷ πνεύματί σου. / Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι. / ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ/ Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι. [Κύριε ἐλέησον (γ΄) (8) (τὴν τελευταίαν ἄπαξ) / Ἀμήν. / Κύριε ἐλέησον.(7) / Σοὶ, Κύριε. / Ἀμήν. / Κύριε ἐλέησον.(2) / Ἀμήν. / Κύριε ἐλέησον (2).] Ἀμήν. Οἱ τὰ Χερουβείμ μυστικῶς εἰκονίζοντες, καὶ τῇ ζωοποιῷ Τριάδι τὸν τρισάγιον ὕμνον προσάδοντες, πᾶσαν τὴν βιοτικὴν ἀποθώμεθα μέριμναν, - ὡς τὸν Βασιλέα τῶν ὄλων ὑποδεξόμενοι. / Ἀμήν. Ταῖς ἀγγελικαῖς ἀοράτως δορυφορούμενον τάξεσιν. Ἀλληλούϊα (γ΄). / Κύριε ἐλέησον.(5) / Παράσχου Κύριε(6). / Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς. / Σοὶ, Κύριε. / Ἀμήν. / Καὶ τῷ πνεύματί σου. / Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Τριάδα ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον (στὰ συλλείτουργα: Ἀγαπήσω σε, Κύριε, ἢ ἰσχύς μου, Κύριος στερέωμά μου, καὶ

καταφυγή μου καὶ ῥύστης μου). / Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖνα ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἕν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν. Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν. / Ἔλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως. / Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου. / Ἐχομεν πρὸς τὸν Κύριον. / Ἄξιον καὶ δίκαιον. / Ἄγιος, ἅγιος, ἅγιος Κύριος Σαβαώθ· πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου, ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ὡσαννὰ (ὁ) ἐν τοῖς ὑψίστοις. / Ἀμήν. / Ἀμήν. / Σὲ ὑμνοῦμεν, σὲ εὐλογοῦμεν, σοὶ εὐχαριστοῦμεν, Κύριε, καὶ δεόμεθά σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν. / Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ· τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν. / Κύριε ἐλέησον. / Καὶ πάντων καὶ πασῶν. / Ἀμήν. / Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματος σου. / [Κύριε ἐλέησον (6). Παράσχου Κύριε (6)] ἢ Κύριε ἐλέησον(3) / Σοὶ, Κύριε. / Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς· ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον. Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. / Ἀμήν. / Καὶ τῷ πνεύματί σου. / Σοὶ, Κύριε. / Ἀμήν. / Εἰς Ἄγιος, εἰς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν. Ἀλληλούϊα. (Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου...)/ Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ, σήμερον Υἱὲ Θεοῦ κοινωνόν με παράλαβε· οὐ μὴ γὰρ τοῖς ἐχθροῖς σου τὸ μυστήριον εἶπω· οὐ φίλημά σοι δώσω, καθάπερ ὁ Ἰούδας· ἀλλ' ὡς ὁ ληστῆς ὁμολογῶ σοι· Μνήσθητί μου Κύριε ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. / Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὔρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνούντες, αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν. / Ἀμήν. / Κύριε ἐλέησον (2). / Σοὶ, Κύριε. / Ἀμήν. / Κύριε ἐλέησον. / Ἀμήν. Εἴη τὸ

ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.(τρίς). / (Μετὰ πνευμάτων δικαίων...)/ Κύριε ἐλέησον. / Ἀμήν. / Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν... Κύριε ἐλέησον (γ΄), Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον. / Τὸν εὐλογοῦντα καὶ ἀγιαζοντα ἡμᾶς, Κύριε, φύλαττε εἰς πολλὰ ἔτη. / Ἀμήν.**ὅτι εἶναι υπογραμμισμένο ἀλλάζει ἐνδεχομένως ἀπὸ Λειτουργία σε Λειτουργία. χρειάζεται ἀκόμη μία σελίδα κάθε φορά - που θα ἔχει τον Ἀπόστολο, τα τροπάρια, το Κοντάκιο κλπ.- και η οποία πρέπει να εκτυπώνεται μαζί με αυτήν την σελίδα. εἴμαστε ὄρθιοι ὅταν, ο ἱερέας μας εὐλογοῖ (κλίνουμε και την κεφαλή), ὅταν μας θυμιᾶ, ὅταν περνᾶει ἀπὸ μπροστὰ μας το Ευαγγέλιο, ὅταν λέμε το "Πιστεύω" και το "Πάτερ ἡμῶν". (πρότσαις: ο Ὁρθρος μεταφέρεται στο εσπέρας, το πρωί η Θ. Λειτουργία ἀρχίζει ἀμέσως μετὰ την Προσκομιδὴ και την ἀνάγνωση της Θείας Μετάληψης. ἔχοντας την παρουσία φωτοτυπία ὅλοι γίνονται ψάλλτες!!) <https://www.youtube.com/user/KERMENI> (βλέπε Πληροφορίες).*

Ἀκολουθία τοῦ ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΥ ΤΡΙΣΑΓΙΟΥ (καὶ Μνημόσυνο τῆς Κυριακῆς)... Ἀναγνώστης Ἀμήν. Τρισάγιον. Δόξα... Καὶ νῦν... Παναγία Τριάς... Κύριε, ἐλέησον (γ΄). Δόξα... Καὶ νῦν... Πάτερ ἡμῶν... Ὅτι σοῦ ἐστίν...] Καὶ ψάλλουσι τὰ Τροπάρια ταῦτα. Ἦχος δ΄. (ΣΤΗ Θ. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ, Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου...) Μετὰ πνευμάτων δικαίων τετελειωμένων, τὴν ψυχὴν (τὰς ψυχὰς) [τοῦ δούλου, τῆς δούλης, τῶν δούλων] σου, Σῶτερ, ἀνάπαυσον, φυλάττων αὐτὴν (αὐτὰς) εἰς τὴν μακαρίαν ζωὴν τὴν παρὰ σοί, φιλόνητο. Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου, Κύριε, ὅπου πάντες οἱ Ἅγιοί σου ἀναπαύονται, ἀνάπαυσον καὶ τὴν ψυχὴν (τὰς ψυχὰς) [τοῦ δούλου, τῆς δούλης, τῶν δούλων] σου, ὅτι μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος. Δόξα... Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταβὰς εἰς Ἄδην, καὶ τὰς ὀδύνας λύσας τῶν πεπεδημένων· αὐτὸς καὶ τὴν ψυχὴν (τὰς ψυχὰς) [τοῦ δούλου, τῆς δούλης, τῶν δούλων] σου, Σῶτερ, ἀνάπαυσον. Καὶ νῦν... Θεοτοκίον. Ἡ μόνη ἀγνή καὶ ἄκρατος Παρθένος, ἡ Θεὸν ἀσπόρως κηύσασα, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὴν ψυχὴν (τὰς ψυχὰς) [τοῦ δούλου, τῆς δούλης, τῶν δούλων] σου.

.....
στην Διακαινήσιμο εβδομάδα ἀντὶ τῶν ἀνωτέρω: Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος. (3) Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς προεἶπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

.....
Ἱερεύς (Δ): Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον. Ἀναγνώστης Κύριε, ἐλέησον.... (ΘΥΜΙΑΖΩΝ ΚΑΙ ΨΑΛΤΑ) Αἰωνία ἡ μνήμη, Αἰωνία ἡ μνήμη, Αἰωνία αὐτοῦ, [αὐτῆς, αὐτῶν] ἡ μνήμη (γ΄)....

ΑΡΤΟΚΛΑΣΙΑ
Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον. (Χ.: ΚΥΡΙΕ, ΕΛΕΗΣΟΝ γ΄).... Ὁ Χορὸς Ἀμήν. Ὁ Ἱερεύς + Εἰρήνη πᾶσι. Ὁ Χορὸς: Καὶ τῷ πνεύματί σου. Ὁ Διάκονος: Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν. Ὁ Χορὸς: Σοὶ, Κύριε. Ὁ Ἱερεύς Δέσποτα, πολυέλεε... Ὁ Χορὸς: Ἀμήν. Ὁ Ἱερεύς θυμιᾶ καὶ ὁ Χορὸς ψάλλει: Ἦχος πλ. α΄. Θεοτόκε Παρθένε, χαίρε Κεχαριτωμένη Μαρία ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· εὐλογημένη Σὺ ἐν γυναιξί, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου, ὅτι Σωτῆρα ἔτεκες τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ἐν τῇ Διακαινήσιμῳ ἐβδομάδι, ἀντὶ τοῦ <Θεοτόκε Παρθένε>, ψάλλεται τό: <Χριστὸς ἀνέστη>. Ὁ Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον. Ὁ Ἱερεύς (λαβὼν ἕνα ἄρτον καὶ εὐλογῶν αὐτόν): + Κύριε, Ἰησοῦ Χριστέ,.... Ὁ Χορὸς: Ἀμήν. (ἀσπασμὸς ἄρτου) Ὁ Ἱερεύς: Ἦχος βαρῦς. Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπέινασαν· οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον, οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ. Οἱ δὲ Χοροὶ ἐπαναλαμβάνουσι τὸ αὐτὸ δις.] ΑΠΟΣΤΙΧΑ (Ἡ ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ ΚΑΙ ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ).